

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 2 MAJ 1978 7. AARGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

H U S K !

**DIN FORGÆNGER
I EMBEDET HAR DE
TIDLIGERE NUMRE AF**

I M P U L S

HAR DU FÅET DEM ?

Redaktion: Jørgen Orlien, Weysesvej 3, 9200 Aalborg SV. Telf. (08) 18 13 67

Ekspedition: Landskildekontoret, Mikkels Bryggers Gade 1, 1460 København K.
Telf. (01) 12 27 02

Oplag: 900 eksemplarer.

udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkels Bryggers Gade 1, 1460 København K.
Telf. (01) 12 27 02.

GILDEIDEALER

MIN OPFATTELSE

GILDEIDEALER I HVERDAGEN

Det siger sig selv, at det er begrænset, hvor vidt man kan komme rundt i dette vidtspændende emne med alle aspekter og facetter, som dette kan indebære. Jeg skal blot her nævne forholdet til ens arbejdsplads og arbejdskammerater, til medarbejdere og i det hele taget til de mennesker, man er i daglig berøring med, men også forholdet til en eventuel kundekreds eller handelsforbindelse kan give mange aspekter på dette område. Hertil kunne naturligvis nævnes en hel del andre forhold med lige så vide perspektiver.

Som grundlag for mit emne vil jeg gerne benytte nogle af de ord, som ledsager os ved vor optagelse i gilderne. Gildemesteren udtaler ved denne lejlighed bl.a.

"I alle vore gilder er vi enige om at ville leve efter de grundsætninger, som Baden-Powell har bygget spejderbevægelsen på.

Hans ønske om at udvikle karakterstyrke og skabe gode borgere skal vejlede os i arbejdet med os selv, og hans formaninger til alle spejdere om at vise hjælpsomhed og møde deres omgivelser med et venligt og forstående sindelag må bestemme vort forhold til andre mennesker.

Spejderloven og gildeloven er derfor grundpillerne i alle gilder, hvorfor vi venter af dig, at du ikke alene inden for gildet, men også i din daglige færd vil anerkende disse loves krav som bestemmende for dine handlinger".

Det er nogle vældige dybtgående og formanende ord, som her siges til os, samtidig med, at der er knyttet den forventning til dem "at vi venter af dig, at du anerkender disse krav som bestemmende for dine handlinger". Nu er det vist nok sådan, at vi ikke alle altid går og tænker på disse krav, og måske er det også sådan, at jo ældre vi bliver, jo mere går det op for os, hvor vanskeligt det undertiden kan være at honorere kravene, idet vore omgivelser og medmennesker i høj grad kan være medbestemmende for, i hvor høj grad, en honorering af kravene kan lykkes for os.

Når jeg siger dette, må jeg dog indrømme, at det kan virke som en dårlig undskyldning for de gange, hvor dette ikke rigtig lykkes for os, idet den omstændighed, at vi frivilligt har aflagt løftet om at ville stræbe efter at leve efter disse normer, må veje betydeligt tungere end de ydre omstændigheder, som påvirker os.

Når jeg alligevel nævner det, skyldes det, at vi jo har oplevet handlinger, foretaget af gildebrødre, som vi vel ikke føler lever op til disse krav, ligesom vi har oplevet, at vort gildetegn er blevet brugt på en måde, som synes at ligge langt fra de idealer, som vor gildelov borger for.

Nu er det jo ikke sådan, og skal vel heller ikke være det, at gildebrødre er en samling af helgener, eller en sekt, som isolerer sig fra andre almindelige mennesker eller det samfund, vi lever i, men på den anden side - hvis det hele skal have nogen mening, skulle det dog gerne være sådan, at vort frivillige medlemskab af Sct. Georgs Gilderne borger for, at vi er parate til at vise hjælpsomhed og forståelse over for vore medmennesker. Det bør også være sådan, at idealer ikke alene er klicheer, som bruges i flæng ved bestemte lejligheder, men sådan, at der kan sættes lighedstegn mellem idealer og livsholdning.

GILDEIDEALER

Det må også være sådan, at vi med vort medlemsskab af Sct. Georgs Gilderne må have en positiv indstilling og en forpligtelse til at være med til at præge det samfund, vi er en del af, ved aktivt at tage del i de opgaver, som dette fællesskab skal løse. Her tænker jeg ikke absolut i en bestemt politisk retning, men på, at vi - i det omfang, det er os muligt - må forsøge at gøre vort samfund mere menneskevenligt.

Der tales i disse år meget om miljø, og rigtigt er det, at vi på mange områder og måder har forbrugt vore ressourcer på en sådan måde, at vi vel nok uden bevidst at ville dette, har skadet vore naturressourcer på en sådan måde, at miljøet har fået men og skader, således at det vil vare generationer, inden vi igen har helet disse sår. Her kan vi gøre en indsats.

En endnu større miljøskade er jeg bange for sker i disse år, nemlig en altedødelæggende mistro og lægende for had-politik imellem de forskellige sociale samfundsgrupper i vort land, således at den samhørighed og det fællesskab, som naturligt burde være i et lille samfund som vort, er borte, til stor skade for vort lands effektivitet og til ingen glæde for nogen og med en stor del af sociale tabere til følge.

Hvis vi derfor taler om "Gildeidealer i hverdagen", så er der for mig at se en vældig opgave for os her, som vi gennem vort fællesskab i gilderne måske kunne være med til at ændre i en mere bevidst positiv indstilling, dels til vort fælles samfund, og dels til hinanden indbyrdes.

Må jeg slutte dette lille indlæg med de ord, som gildemesteren ledsager overrækkelsen af gildetegnet med: "Bær det, og bær det med ære".

Herved forstår jeg ikke, at vi absolut skal skilte med det, og jeg mener heller ikke, at vi har ret til, eller bør betragte os som hævet over andre mennesker, men det skulle gerne være sådan, at vi ved altid at forsøge at leve op til vore idealer af vore medmennesker bliver betragtet som medborgere, om hvem man ved, at hjælpsomhed og medmenneskelighed ikke kun er idealer, men noget konkret og nærværende i vor hverdag.

Erik Kristoffersen, Vicelandsgildekansler.

GRUPPEDELING

Med års mellemrum opstår der vel nok i de fleste gilder "problemet" gruppedeling. I vort gilde (Rungsted-gildet) var vi også kommet dertil, at nu havde grupperne eksisteret i så lang tid, at det var på tide at få grupperne delt. Men hvordan skulle det så foregå, skulle gildeledelsen dele grupperne, eller hvordan? Vi blev enige om at nedsætte et 3-mands udvalg, der skulle finde ud af, hvilken procedure, vi skulle følge frem i tiden, eller til der blev vedtaget noget andet. Udvalget så, hvad andre gilder gjorde, og fandt ret hurtigt ud af, at vi måtte finde andre metoder for at få det til at glide problemfrit. Efter at have gennemgået forskellige måder, fandt vi frem til følgende måde at dele grupperne på:

PROCEDURE VED GRUPPENYDANNELSE

Såfremt et gildeting vedtager, at de bestående grupper skal nydannes, følges nedenstående procedure:

GRUPPEDELING

1. Gildetinget fastlægger, hvor mange grupper, der skal være efter nydannelsen.
2. Nydannelsen foregår ved hjælp af et valgmandssystem. Normalt udpeger hver af de bestående grupper en valgmand, og denne valgmand danner basis for den nye gruppe. Såfremt antallet af grupper jf. pkt. 1 ændres i forhold til det bestående antal, tager gildetinget stilling til, hvilke(n) af de bestående grupper, der skal stille flere/undlade at stille valgmænd.
3. De eksisterende grupper vælger gruppevis en valgmand. Dette valg skal overståes senest 1 måned efter gildetinget. Valgets resultat meddeles gildeledelsen umiddelbart efter.
4. Den egentlige gruppenydannelse finder sted på et af gildemesteren indkaldt møde. Foruden gildemesteren deltager de udpegede valgmænd. Der anvendes følgende fremgangsmåde ved gruppenybyggelsesmødet:
 - a. ved lodtrækning tildeles valgmændene en indbyrdes rækkefølge.
 - b. efter tur i henhold til pkt. 4 a vælger hver af valgmændene nu en gildebror til sin gruppe. Alle gildebrødrenes navne var skrevet på sedler, med navnene opad. Når første runde er overstået, røkeres rækkefølgen, så nr. 2 vælger først, og nr. 1 vælger sidst. Efter hver af de følgende runder røkeres tilsvarende.Vælger en valgmand et gildebror-ægtepar, "sidder hun/han over" i den efterfølgende runde, men følger med i røkeringen.
5. Gruppenybyggelsen træder i kraft 1 måned efter gildetinget.
6. Gruppenybyggelse foretages i princippet efter behov, dog bør det tilstræbes, at der ikke går over 3-4 år mellem nybygninger.
7. Ovennævnte skal ikke forhindre mindre ad hoc røkeringer efter aftale med gildeledelsen.

Efter valget kan vi vel sige, det ser ud til at ville fungere på bedste måde.

Valgmændene havde desuden ansvaret for at indkalde til det første gruppemøde.

Ivan Bargsteen, Gildeskatemester, Sct. Georgs Gildet i Rungsted.

GRUPPELIV

I vores gilde består en gruppekombination kun i 2 år. I tiden op mod den nye gruppedeling høres suk og klage fra mange gildebrødre: "Nu har vi lige lært hinanden at kende sådan rigtig godt, - og så skal vi skilles!" - eller "Det er jo ikke kun os gildebrødre i gruppen, der har haft det så rart sammen, - det er også vores ægtefæller!"

Men her hjælper ingen kære mor. Vi har på et gildeting fastlagt den 2-årige gruppedeling, og det ender (næsten) altid med at blive gode grupper, d.v.s. grupper, der arbejder godt sammen om de opgaver, de har påtaget sig.

GRUPPEDELING

En fast gruppedeling kan næppe være i Sct. Georgs Gildet's ånd, for først, når man for alvor har lært et menneske at kende, er man i stand til at yde sit bedste i selskab med vedkommende. Derfor står et gilde, der har sat sig et stort fælles mål, stærkere, hvis gildebrødrene gennem gruppe-opsplitninger med jævne mellemrum kommer tæt ind på livet af alle sine med-brødre. Inden for spejdervæsenet ændrer man ganske vist ikke patruljerne, men her bygges også på en konkurrencementalitet, som heldigvis ikke findes i gilderne.

Der bliver også langt lettere vilkår for klikedannelse, hvis gruppedelingen ligger fast, og en gruppe må ikke forveksles med en klike, der er en snæver kreds, som gerne vil konkurrere med andre, og det vil vi ikke gerne i grupperne.

Hvor man tidligere kredsede meget om enkeltmandspræstationer, har gruppearbejdet i dag mange klare fordele. Det er utroligt så mange gode resultater, der er fremkommet ved "brain-storms", hvor en lille nyfødt, måske svag ide bliver grebet af en anden, der gør den stærkere og måske havner hos en tredje, der gør ideen levedygtig. Her er tale om en inspirationsform, der samtidig styrker den menneskelige side af sagen og afslører kollektiv-tankens inderste kerne. - Et sjovt og aktuelt eksempel på en gruppes samarbejde er Shu-bi-dua, der fornylig i fjernsynet demonstrerede, hvordan en lille indsats fra hver især blev til spændende musik og tekster.

Vi taler i dag meget om socialiseringsprocessen igennem gruppearbejder, og både børnehaver og skoler benytter den form i mange tilfælde. Det kræver en gang imellem umådeligt meget af et menneske at afstå fra glorien p.g.a. ens egen fremragende indsigt, men man skal ikke søge at blive midtpunktsfigur i en gruppe.

Hvis en person i en gruppe ved, at det at være sammen med andre er selv at tale og lade andre komme til, - og vel at mærke lytter uden at sidde parat med et indlæg, så snart der er det mindste ophold, så er han/hun en god gruppe-gildebror. Her er det vigtigt, at det, der bliver sagt, bliver taget for dets pålydende, og blot een lydhør gildebror i en gruppe kan påvirke mange "solister" - og få dem til at forstå, at kunsten "at tale" er lille i forhold til kunsten "at lytte" - hvis der som sagt lyttes aktivt, d.v.s. med forståelse og indlevelsesevne.

Tidligere har jeg før en gruppedeling tænkt: "Forhåbentlig kommer du ikke i gruppe med ham/hende - for hvad vil det dog ikke føre til? - Vi har vist os at være så forskellige i sind og skind, og et samarbejde vil blive helt umuligt!"

Så oprinder aftenen, hvor sløret skal løftes for, hvad gildeledelsen har siddet og puslet med de sidste måneder. De har måttet tage forskellige hensyn: en gildebror, der rejser meget og derfor ofte forsømmer, skal i en gruppe med mere stationære personer, - en gildebror, der er helt ny i gildet, skal helst være sammen med et kendt hovede, - nogle, der aldrig før har været i gruppe sammen, skal prøve det o.s.v. o.s.v.

Efter mange små julelege ved bordet, altsammen for at forhøje spændingen og "trække pinen ud", sidder jeg så pludselig med de mennesker, jeg skal samarbejde med i to år. Og lige netop den person, som jeg slet ikke regnede med at blive sat sammen med, sidder ved siden af mig og siger: "Jeg tror, at det her bliver en god gruppe. - Jeg tror, den bliver alle tiders!"

Og en gruppe er god, hvis du vil. Og hvis jeg vil.

Lis Riedel, Sct. Georgs Gildet i Værløse.

GILDEBEVÆGELSENS BÆRENDE IDEGRUNDLAG

I disse år oplever de ældste Sct. Georgs Gilder i Danmark 40 års dagen for deres oprettelse, og det spørgsmål melder sig da uvilkårligt: Hvordan kan det være, at Sct. Georgs Gilderne har kunnet bestå og virke gennem så mange år, når tidligere sammenslutninger af gamle spejdere alle har måttet give op?

Jeg tror, der er tre hovedårsager, som jeg ganske kort vil nævne:

1. Den fælles spejdertid, vi har som baggrund, når vi bliver gildebrødre.
2. Gildehallen har stedse været midtpunktet i gildernes etiske arbejde.
3. Det har hele tiden været muligt at finde gildebrødre, der har villet påtage sig det krævende arbejde at være med i gildeledelserne.

HVAD ER SCT. GEORGS GILDERNE?

De er en sammenslutning af voksne mennesker, som i kortere eller længere tid har været eller stadig er medlemmer af et af vore spejderkorps, samt af mennesker, der på anden måde har haft eller stadig har tilknytning til og varig interesse for spejderbevægelsen.

Her peges der klart og som det første på den fælles spejdertid som noget afgørende, og jeg tror personligt, at hvis gilderne ikke havde holdt fast ved kravet om, at man normalt skal have været spejder eller i hvert fald have haft tilknytning på anden måde til spejderbevægelsen, som betingelse for at kunne blive gildebror, så havde meget set anderledes ud i dag, og måske havde gilderne slet ikke nået 40 - 45 års alderen.

GILDEBEVÆGELSENS BÆRENDE IDEGRUNDLAG STAMMER NEMLIG DIREKTE FRA SPEJDERBEVÆGELSE.

Forståelsen af spejderidealene er selvfølgelig størst hos den, der har været spejder i mange år, og som går ind i gildet lige fra en førergering, eller mens hun eller han stadig er spejderleder. Men selv for den, som kun har været spejder i få år, og for hvem disse år måske ligger noget langt tilbage, når der søges optagelse i et gilde, er det alligevel den fælles spejderfortid, der er tilknytningspunktet. Når derfor en gammel spejder ved sin optagelse i gildet giver udtryk for sit ønske om at finde kammeratskab i gilderne, så er dette - foruden at være et ærligt ønske - også et rigtigt svar, for netop kammeratskabet i patruljen og troppen var det bærende i de flestes spejdertid - navnlig hos dem med den korte spejdertid.

HVAD VIL SCT. GEORGS GILDERNE?

Dette spørgsmål besvares tydeligt i den tredelte formålsparagraf, der har bestået næsten uændret gennem alle årene, og som anfører, at gilderne har til opgave at virkeliggøre ordene: "En gang spejder - altid spejder" ved

- a) at virke som samlingssteder, hvor forbindelsen med spejderbevægelsen og gamle kammerater

IDEGRUNDLAG

kan vedligeholdes.

- b) at understøtte den enkeltes stræben efter at leve som en ansvarsbevidst, hjælpsom og nyttig borger.
- c) at udbrede spejderidealene og virke for deres praktiske anvendelse i samfundslivet.

Det er da let at fastslå, at gilderne idemæssigt bygger på spejderbevægelsens idealer, som de er udformet af Baden-Powell, og at gildernes formål er at hjælpe gildebørnene til at fastholde og virkeliggøre disse idealer som voksne kvinder og mænd.

ER DET TILSTRÆKKELIGT AT BYGGE GILDEBEVÆGELSENS IDEGRUNDLAG PÅ SPEJDERIDEALERNE?

Ja, mon ikke spejderidealene som sandhed, tro, troskab, hjælpsomhed og godt borgerskab stadig er så høje og værd at kæmpe for, at man aldrig bliver færdig med at søge ærligt at efterleve dem?

Mon det ikke også er nødvendigt, at vi gildebørn stadig bliver mindet om dem, sådan som det sker i vore gildehaller? For er det rigtigt - hvad jeg påstod i min indledning - at gildehallen er midtpunktet i vort etiske arbejde, så er grunden den, at gildehallen er stedet, hvor vi hver gang påmindes om idealerne og får fastslået, hvor langt hver enkelt af os stadig er fra dem, ligesom vi gennem gildehallens ritualer og de ord, der lyder i gildehallen, stadig opfordres til at arbejde med os selv.

DET PRAKTISKE ARBEJDE MED GILDEBEVÆGELSENS BÆRENDE IDEGRUNDLAG.

Som tidligere sagt, er kendskabet til Baden-Powell's tanker og deres udformning bl.a. i spejderløfte og spejderlov størst hos den, der bliver gildebror efter flere års spejdertid, men da alle gildebørn bør have nøje kendskab til grundlaget for vor bevægelse, er det naturligt, at enhver gildebror ikke alene før sin optagelse deltager i en svendeforberejdelse, men at han også i sin svendetid gennemgår væbnerforberedelsen, hvor netop spejderbevægelsens grundlæggende tanker og idealer gennemgås i enkeltheder, og hvor der drages sammenligning mellem Baden-Powell's grundlæggende tanker og den udformning, de har fået i vore dage. Selv om indholdet er det samme som før, er måden, det fremføres på, jo anderledes nu, end for år tilbage.

Mon det ikke også kunne være gavnligt, at ældre gildebrødre, f.eks. i en gruppe en vinter igennem, på ny beskæftigede sig med spejderidealene og så dem i relation til den enkeltes erfaring som voksen - både med hensyn til hjemmeliv og arbejdsplads, fritid og omgang med andre mennesker?

I hvert tilfælde må der i gilderne være så nøje kendskab til spejderidealene - også i enkeltheder - at vi alle tænker på de samme ting, når der tales om spejderidealene og gildeidealene, for ellers bliver talen let præget af almindeligheder, og vi vil alt for ofte tale i hvert sit hjørne uden at være til virkelig hjælp for hinanden.

Er vore idealer, som vi har dem fra Baden-Powell og spejderbevægelsen, ikke af en sådan art, at mange mennesker, der ikke har været spejdere eller har haft tilknytning til spejderbevægelsen, vil kunne forstå dem og gå ind for dem?

Ja, utvivlsomt!

Burde disse mennesker så ikke opfordres til at blive gildebrødre, så vi på den måde kunne blive flere,

GRUPPEARBEJDE

der ville stå sammen om disse idealers udbredelse?

Efter min mening: Nej!

Jeg vil gerne til slut gentage, hvad jeg begyndte med at sige, at jeg har den bestemte overbevisning, at netop den kendsgerning, at gildebevægelsen i Danmark gennem alle årene har været en bevægelse af GAMLE SPEJDERE (og mennesker med nær tilknytning til spejderbevægelsen), er forklaringen på, at de danske gilder stadig er livskraftige og virksomme.

Kaj Korup.

GRUPPEARBEJDE

Fra KÆDEN nr. 8, september 1977, Sct. Georgs Gildet i Værløse under overskriften

Naboen siger:

Kæden har "lånt" nedenstående fra Søborg-gildets medlemsblad:

På tærskelen til den nye sæson vil jeg gerne citere landsgildeledelsens idebog GRUPPEN:

"Selv om gildearbejde ikke er lig gruppearbejde, er dette gruppearbejde alligevel på en eller anden måde bærende for gildet - gildet skal ikke BESTÅ af gruppearbejde, gildet skal BRUGE sit gruppearbejde".

Lad mig fortsætte med at plukke fra samme bogs rigdom af ideer til gruppearbejder:

Litteraturstudiekredse: Læs og diskuter en bestemt bog, dyrk en udvalgt forfatter.

Musik: Gå sammen til koncert, lav en aften med jeres yndlingsplade. Hvor mange spiller egentlig selv?

Sang: Lav en viseaften.

Kunst: Gå sammen på udstilling, lav en male- eller tegneaften.

Dramatik: Gå i teater, studer TV-programmerne.

Samfundet: Økonomi, politik, demokrati, miljø og trivsel etc.

Erhverv og hobby: Kender vi hinandens job? Virksomhedsbesøg. Hvad er din hobby?

Brug en aften på at kigge i bogen. - Jeres gruppeleder har den. Lad os gøre vort gruppearbejde indholdsrigt. - Jeg tror, det giver inspiration til et mere aktivt gildearbejde.

Mogens Christiansen, Gildemester, Sct. Georgs Gildet i Søborg.

RODBJERG GÅRD

NYT OM RODBJERG GÅRD

Rodbjerggård-udvalget har til brug for interesserede lejere, af Rodbjerggård, udarbejdet en særdeles smuk udført pjece med forskellige oplysninger vedrørende udlejning, udflugtsmuligheder, lejrpladser etc.

FRA PJECEN SKAL CITERES:

Lejrcentret Rodbjerggård, der i 1975 blev overtaget af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, ligger i landsbyen Vork ved Egtved ca. 25 km fra hver af byerne Kolding, Fredericia og Vejle. Lejrcentret ligger i et af Danmarks mest naturskønne områder højt hævet med en vid udsigt over Vejle å dalen.

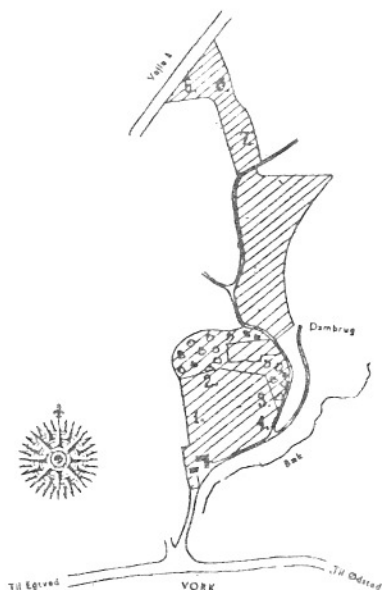
Hovedbygningen er velegnet til "Klar det selv"-lejrskoler og lignende arrangementer. Her kan indkvarteres 22 personer fordelt i fire soverum med hver fire køjer og tre værelser med hver to sovebrikse. Der forefindes to toiletter med håndvaske og et bruserum.

På lejrcentrets 13 tdr. land er indrettet lejrpladser på 4 tdr. land i umiddelbar nærhed af gården (på skitse mærket 1-4). Arealerne i ådalen grænser op til Vejle å og er velegnede til mange forskellige friluftaktiviteter, mens lejrslagning her kun i undtagelsestilfælde tillades lejrvente seniorer (på skitse mærket 5-7).

Fra foråret 1978 vil en ny toiletbygning være klar til brug for såvel lejrpladsens som hovedbygningens beboere. Her vil være indrettet toiletter, vaskerum og brusekabiner med koldt og varmt vand.

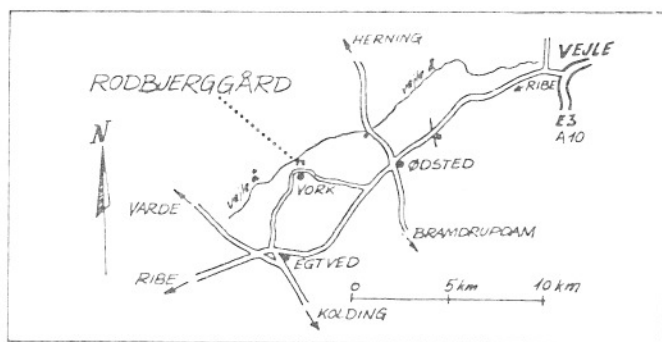

Rodbjerggård
Vork
6040 Egtved
Tlf. (05) 55 14 92

RODBJERG GÅRD

SÅDAN FINDER DU TIL RODBJERG GÅRD:

Vedrørende ansøgning om lejemål m.v., henvend dig til Landsgildekontoet, Telf. (01) 12 27 02.

Udlejningspriser for Rodbjerggård pr. februar 1978 er:

Hovedbygningen:

Week-end — lørdag kl. 12 — søndag kl. 20.00	kr. 300,00
Mandag — fredag pr. døgn.....	kr. 175,00
Dagophold — møder m.v.	kr. 75,00

Lejrpladser:

pr. deltager pr. døgn (uniformerede)	kr. 4,00
civile.....	kr. 8,00

Ethvert lejemål begynder kl. 12 og slutter den følgende dag kl. 12, dog undtagen søndag, hvor lejen gælder for hele dagen.

Der er stadig en del arbejde, der skal udføres på Rodbjerggård, inden den er tip-top iorden. Så hvis du og dit gilde har lyst til at tage på f.eks. en arbejdsweek-end til Rodbjerggård, kan du henvende dig til Kaj Thygesen Telf. (05) 52 81 40. Han vil blive meget glad, hvis I melder jer.

HISTORIE

LIDT OM VOR HISTORISKE BAGGRUND

Vi skal denne gang kigge lidt på baggrunden for de danske spejderkorps og deres opståen. For ikke at komme ud på for dybt vand, vil jeg af praktiske grunde holde mig til Det danske Spejderkorps, Det danske Pigespejderkorps, K.F.U.M. Spejderne i Danmark og K.F.U.K. Spejderne i Danmark. Jeg er naturligvis klar over eksistensen af de integrerede mindre korps, men er ikke godt nok inde i deres historie til at tage dem med i denne sammenhæng.

Hvis du finder Sct. Georg nr. 5 (august 1977) frem, og slår op på side 128, øverst, finder du pudsigt nok den meddelelse aftrykt, som startede spejderarbejdet i organiseret form i Danmark.

Underskrivener Rektor Hans Hartvig-Møller fortæller senere, at af nævnte foredrag om spejdersport forstod han ikke synderligt, men efter tilskyndelse af sine begejstrede drenge på gymnasiet og ikke mindst af dem fra III mellem (der var de værste - men de ivrigste!) gik han med til at starte en patrulje på Hellerup Gymnasium. Hartvig-Møller fortæller videre, at han inderst inde mistvivlede, at dette "Scouting" kunne fastholde drengenes interesse ret længe, så han arrangerede med sin kone, at hun til de ugentlige møder havde chokolade og kager parat: "Så vi dog kunne få lidt ud af anstrengelserne" - men det viste sig, at de blev trætte af chokoladen før af scouting.

Fra starten i november 1909 bredte "spejderiet" sig som en steppebrand - i sommeren 1910 løb alle drenge rundt med kosterkafter og grønne sløjfer på skuldrene.

D.D.S. blev stiftet som korps i december 1910 af Hans Hartvig-Møller og Premierløjtnant C. Lembcke og med foredragsholderen fra november 1909: folketingsmand, dr. phil. Oscar Hansen som formand.

Nævnte Premierløjtnant C. Lembcke havde i juli 1910 udgivet en bog på Gyldendals Forlag/Boghandel "Patrouille Øvelser For Dreng-Håndbog I Spejdersport". Oversat og bearbejdet fra B. P. 's "Scouting for Boys".

K.F.U.M. Spejderne blev 28. september 1910 stiftet af Maskininspektør Jens Grane. Også hos "de grønne" var det et foredrag om spejderbevægelsen, der satte gang i tingene. Daværende sekretær i K.F.U.M. Gunner Engberg holdt i 1909 et foredrag, baseret på de oplevelser i forbindelse med spejderarbejdet, som han havde mødt udenlands. Jens Grane, der ledede K.F.U.M.'s gymnastikhold, blev om foråret op- søgt af tre af de drenge, der havde overværet foredraget. Drengene meddelte Grane: "at vi nu skulle begynde spejderarbejde i K.F.U.M." Grane svarede: "Nå, skal I det", hvorpå drengene svarede: "Nøj, ikke vi, men De skal begynde arbejdet".

Efter lange forhandlinger med ledelsen af K.F.U.M. afholdtes der så en aften den 25. september et fore- drag af Jens Grane i Y.A. (for de 11-14 årige), og den 28. september startede det egentlige spejderarbejde i K.F.U.M. Grane søgte i starten et samarbejde med F.D.F., idet han ræsonnerede, at det var bedre med en organisation med samme formål end to, men da F.D.F. ikke ønskede at optage spejderarbejdet, blev samarbejdet ikke til noget. I december 1910 fik K.F.U.M. sin uniform "den grønne". Man havde iklædt en del spejdere i forskellige uniformer af ulig farve og form, men det blev altså den grønne, der blev valgt af drengene selv.

Straks ved starten af K.F.U.M. Spejderne i Danmark blev Jens Grane opfordret til at indtræde i den

nydannede bestyrelse for D.D.S., og her havde han sæde indtil 1916, hvor K.F.U.M. Spejderne i Danmark organiserede deres eget korps. I årene 1912 til 1916 var K.F.U.M. Spejderne optaget som en enhed under D.D.S. Omkring 1925 blev K.F.U.M. Spejderne internationalt anerkendt som selvstændigt korps.

Denne gang skal vi se lidt på pigespejderne, ulvene og søspejderne inden for de danske korps.

Det danske Pigespejderkorps, DDP. Der er sikre beviser på, at på samme måde som i England, var pigerne tidligt på tærne inden for spejderbevægelsen. De første småpatruljer opstod allerede i 1910 både i provinsen såvel som i hovedstadsområdet (bl.a. ved Frederiksborg statsskole den 10. oktober 1910).

I årene 1910-1916 var DDP tilknyttet Det danske Spejderkorps, fra 1916-1918 havde man fælles administration, men bortset fra fælles korpsråd indtil 1921, var pigerne nu en selvstændig organisation.

Den i sidste afsnit omtalte "Håndbog for Spejdersport" (oversat og bearbejdet af C. Lembcke) var også et afsnit om Girl Guides. Pigerne fik fat i den engelske håndbog, fik den oversat og havde nu en arbejdsbog, som hjælp for deres arbejdsprogram, og hurtigt efter fulgte love og regler, der stort set var oversat fra de engelske.

De store navne i de første svære, sjove og spændende år var sådanne som Overretssagfører H. Repsdorff, Inger Dalhoff-Nielsen, Inger Høg, Signe Berg Hansen, tvillingerne Horn-Lassen, Ritmester Zeemann, Grevinde Agnete Brockenhuus-Schack, Lis Bang og Estrid Ott og hendes berømte "Vandrepatrulje", samt Annesofie Hermann.

K.F.U.K. Spejderne stiftedes den 4. maj 1919. Formand for K.F.U.K.'s hovedafdeling, professorinde Ingrid Ulbricht, havde modtaget en henvendelse fra 3 unge piger, bl.a. Olivia Kastrup, senere mangeårig aktiv fører, om at få oprettet en afdeling for pigerne under K.F.U.M. Spejderne. Efter mange og lange forhandlinger accepterede hovedbestyrelsen, dog på den betingelse, at det var fru Ulbricht, der stod i spidsen for arbejdet. Denne påtog sig opgaven, og var formand for arbejdet, såvel for pigespejderne som for hovedstyrelsen til sin død i 1937.

Første tropsfører var gymnastiklærerinde Augusta Frydendahl, der tillige med en af de første patruljeførere, Jenny Nielsen, blev stående i arbejdet i 27 år.

Andre navne, der prægede de første år: Jørgine Jørgensen, Nyborg, Eva Esmann, Østerbro, Maria Jensen, Amager, Anna Petersen (gift Langer), der senere blev K.F.U.K.'s første korpssekretær, Inger Burchardt, Johanne Lund, Agnete Prip, Fru Emma Grane, Rigmor Frederiksen, Jenny Nielsen, Anna Danild, Else Hirth (senere fru Gunnar Ipsen), Else Brostrøm (landssekretær), Esther Skjød-Pedersen, der senere blev korpsets chef, Lilli Nielsen, mangeårig fører i Århus, og Musse Molke Thim, Vejle.

Ulvarbejdet startede i 1919 i DDS med fru Tove Lembcke som "Ulvchef" og Johanne Secher, Raskha, som organisator. K.F.U.M. Spejderne startede ulvarbejdet i 1931, medens K.F.U.K.'s grønsmitter startede allerede den 22. april 1920. DDP begyndte i 1929 arbejdet med de 8-12 årige, der i begyndelsen blev kaldt rødkælkene, men i dag kaldes blåmejer.

Søspejderne startede inden for DDS som en direkte følge af 57 danske spejders deltagelse i V Olympiade i Stockholm. Drengene var under ledelse af ritmester Zeemann og kaptajn K. V. Høyer. Sidstnævnte fik tanken under hjemrejsen, hvor man bl.a. sejlede gennem den meget smukke skærgaard. Kaptajn

HISTORIE

Høyer indkaldte efter sommerferien til et møde på friluftsgymnasiet i Hellerup. En halv snes spejdere mødte op, og så var starten gået.

K.F.U.M. og -K. har aldrig, trods store anstrengelser, fået rigtig gang i søspejderarbejdet, men blandt de, der har været tidligt med, var Dronning Margrethes Division, Århus, og K.F.U.M. Spejderne i Odense.

DDP Slagelse Trop begyndte søpigespejderarbejdet i 1945, iført almindelig spejderuniform samt matros-hue.

Så fik vi pillet lidt, men kun lidt, ved de lovede emner. Der kunne skrives mange sider om de kvinder, mænd, børn og unge, der har lagt tid og kræfter i spejdersagens tjeneste.

Sct. Georgs Gilderne i Danmark er stiftet den 24.4.1933!

I.F.O.F.S.A.G. er stiftet den 25.10.1953 i Luzern, Svejts!

Så langt, så godt, men inden disse to datoer kunne noteres, var der gået mange års arbejde, ihærdigt fortsat af en lille flok mænd, der stædigt forfulgte det mål: at skabe et samlingssted for tidligere spejdere, hvor kammeratskabet fortsat kunne dyrkes, og hvor man kunne støtte hinandens bestræbelser i at leve efter spejderloven og virke for dens praktiske udbredelse i samfundet.

Allerede B.P. selv havde øje for, at der måtte skabes et eller andet for de ældre spejdere. Dog primært med det for øje, at disse fortsat kunne virke som støtter, evt. ledere, i det egentlige spejderarbejde. Også i Danmark var der tidligt tanker om en eller anden form for bevarelse af kontakten med de ældre spejdere, dog også her med sigte på direkte eller indirekte støtte til spejderarbejdet.

Det fælles svensk-norsk-danske blad "Nordisk Spejdersport" taler i nr. 4 - 1919 om "De grå ulve". Disse var gennem et andet blad "Vor ungdom", der havde Danmarks første patruljefører Ove Holm som redaktør, opfordret til at deltage i Korpslejren på Hindsgavl. Sigtet var at lade dem lugte blåreg igen og søge at få dem til at være til disposition på forskellig vis. Den store succes kan det ikke have været, for i nr. 8 af "Nordisk Spejdersport", oktober 1919 indkaldes der til ekstraordinær generalforsamling i "De grå ulve" (foreningen af gl. spejdere), jo, det hed den! - med det formål at opløse foreningen. Af de ca. 100 medlemmer mødte 17, og af disse stemte 14 for og 2 imod en opløsning. Hvad den syttende mente, fortælles der ikke noget om.

Samme blad havde i september 1919 en artikel af Aage Jørgensen angående en Rover Conference, der fandt sted i Manchester 1914, og som samme Aage Jørgensen ikke fandt, at man havde gjort noget ved siden.

Daværende spejderchef C. Lembcke havde været på rejse i England og U.S.A. for at studere spejderbevægelserne sammesteds, og også Lembcke var inde på tanken om de gamle spejdere. I Malmø indbød en gruppe fremtrædende borgere til et møde med det formål, at voksne skulle danne støtteforeninger for at hjælpe spejderbevægelsen frem. Interesserede, hvad enten de havde været spejdere eller ej, var velkomne 3. december 1919 i Frimurerlogen!

Jo, der var gang i sagerne mange steder, men desværre blev det mest til spredte forsøg og ofte kun med effekt over for det lokale arbejde, og ikke på landsplan, således også i Køge, hvorfra følgende beretning stammer:

LEDERKURSUS

Anno 1917 stiftedes 1. Køge Tropa af 5 gamle spejdere, og troppen har lige siden da holdt fast på de "gamle drenge" (det er ikke min fremhævelse, det står i beretningen), der efterhånden voksede op, i stedet for, som mange steder tilfældet, at lade disse gå ud i 16 års alderen, og 1. Køge Trope består derfor nu af ca. 45 aktive spejdere og ca. 20 Rover-spejdere trods byens ringe størrelse, nemlig ca. 5.000 indbyggere.

Beretningen, der er fra april 1921, fortæller videre om, hvorledes disse "gamle drenge" deltager med stor succes i slukningsarbejdet af en brand i Køge i en ejendom, og denne dåd giver stødet til oprettelse af Spejdernes Hjelpekorps, der senere deltager i slukningen af yderligere 4 brande, hvorfor de bl. a. bliver belønnet med sølvplade til standen. Pigespejderne syer 15 armbind mærket S H, og disse armbind har spejderne altid i lommen som identifikation, hvis de kaldes ud uden at have tid til at skifte fra civil til spejderuniform. Jo, det gik skam rigtigt til.

Mange andre steder gøres der lignende indsats for "de gamle drenge", men som nævnt, uden at dette har tilløb til en egentlig organisation eller bevægelse.

Først omkring 1924 sker der noget mere effektivt for at samle de gamle.

Leif Lindholm Nielsen, Sct. Georgs Gildet i Bagsværd.

LEDERKURSUS

Over hele landet har der nu været afholdt gildeting, og de behørlige valg er truffet til de enkelte ledelsesposter.

For at give disse gilders "embedskvinder/mænd" - både de gamle og de nye - det bedst mulige arbejdsgrundlag i deres embedsperiode, indkaldes der i mange af landets stads- og distriktsgilder til ledelseskursusaftener, hvor der samtidig er lejlighed til at mødes med hinanden.

Redaktionen har fra distriktsgildemester Henrik Bang, Sydsjælland og Møns distrikt, der omfatter:

1., 2. og 3. Sct. Georgs Gilde i Næstved
Sct. Georgs Gildet i Præstø
Sct. Georgs Gildet i Stege

modtaget nedenstående indkaldelse til et ledelseskursus.

Afholder I i jeres stad - distrikt sådanne tværgående arrangementer? Hvis ikke, så hvorfor ikke også af denne vej prøve at inspirere hinanden til gensidig glæde og inspiration i ledelsesarbejdet?

LEDERKURSUS

Du indbydes hermed til

LEDERKURSUS

torsdagene den 6. og 13. april 1978, begge dage kl. 19.00 i Præstø gildets hus (bag biblioteket) med følgende program:

Torsdag, den 6. april

- 19.00 Spisning af medbragt mad. Øl og vand kan købes på stedet.
- 19.30 Velkomst og præsentation.
- 19.45 Indledning til gruppearbejde: Planlægning af et gildeår.
- 20.15 Gruppearbejde.
- 21.15 Kaffe og plenum: Beretning fra grupperne, diskussion og konklusion.
- 22.15 Hvordan sikrer vi tilgang til gilderne, og hvordan modtager vi den nye gildebror? Introduktion til svendeforberedelse.
- Indledning og diskussion.
- 23.00 Slut.

Torsdag, den 13. april

- 19.00 Spisning af medbragt mad. Øl og vand kan købes på stedet.
- 19.30 Gildebevægelsens organisation og hjælpemidler. Kommunikation opad og nedad. Instruktion.
- 20.15 Indledning til gruppearbejde: Gildehallens planlægning og forløb.
- 20.30 Gruppearbejde.
- 21.15 Kaffe og plenum: Beretning fra grupperne, diskussion og konklusion.
- 22.00 Instruktion i grupper: Embedsmændenes funktioner.
- 22.45 Hvad fik vi ud af kurset? Kritik og ønsker.
- Afslutning.
- 23.00 Slut.

Indledere og medhjælpere: Provincialmesteren og distriktsgildeledelsen.

Deltagere: GM, GK, GS og HE fra distriktet og Vordingborg stadsgilde.

Af hensyn til arrangementet bedes du udfylde nedenstående kupon og returnere den til: Henrik Bang, Fåborgvej 26, 4700 Næstved, enten du kommer eller ej, så den er fremme senest mandag den 3. april.

Kursusafgift: kr. 20,- eller kr. 10,- pr. aften.

Vel mødt. Med venstre hånd. Henrik.

Jeg deltager i lederkursus, torsdag den 6. april

ja ———

nej ———

Jeg deltager i lederkursus, torsdag den 13. april

ja ———

nej ———

Navn:

gilde:

Adresse:

hvert i gildet:

ORIENTERING OM RIDDERTIDEN

Inden for de sidste tre år har der været arbejdet på at få udgivet en landsdækkende orientering om ridderforhold som en støtte i det arbejde, der løbende foregår med at informere væbnere om deres muligheder for at blive riddere.

En sådan ridderorientering er nu udarbejdet og godkendt af landsgilderrådet. På det tidspunkt, dette læses, er den sikkert også udsendt til provincialer m.fl.

I overensstemmelse med det frivillighedsprincip, der i gilderne ligger til grund for en ridderoptagelse, gør orienteringen ingen forsøg på at propagandere for riddersagen, men derimod på - så nøgternt som muligt i en følelsesbetonet sag - at beskrive, hvad det er at være ridder, og hvilke behov, der eksempelvis kan findes hos den enkelte for netop at vælge at lade sig optage.

Orienteringen lægger vægt på, at det kun er sig selv, den enkelte gildebror kan spørge - og få svar på - når det gælder beslutningen om ridder eller ikke ridder, samt på, at det hverken formelt eller reelt har noget med prestige at gøre.

Den søger også, bl.a. ved direkte citater fra ritualen, at slå en pind igennem noget hemmelighedsfuldt i en ridderhal, og at forklare, at denne hal som følge af frivillighedsprincippet kun kan være åben for riddere.

Men orienteringen søger først og fremmest at skabe større åbenhed i gilderne om riddertiden i det hele taget, således at også de, der ikke vælger optagelse, kan få kendskab til, og forhåbentlig respekt for riddernes synspunkter.

Og orienteringen forklarer, hvilke yderligere forpligtelser, gildebroderen pålægger sig selv ved optagelse, og at riddertiden derfor ikke kun er et tilbud, men tillige en udfordring.

Sikkert alt for mange væbnere har i tidens løb sagt ja eller nej til sig selv, når spørgsmålet er kommet op, uden forinden af have haft tilstrækkelig lejlighed til at tænke tingene nok igennem. Den nu udgivne orientering skulle kunne danne grundlag for virkelig at få tankerne på gled forinden en eventuel optagelse til ridder.

Orienteringen skal naturligvis ikke stå alene som information over for væbnere, men ses som et led i det arbejde, der lokalt udføres for at udbrede kendskabet til riddertiden.

Det store mål må derfor være, at alle væbnere - uanset om de bagefter vælger at blive riddere eller ej - informeres om riddernes forhold på deres egen, og at de herunder bliver bekendt med den nye orienterings indhold.

EN OPGAVELØSNING

EN AKTIVITET

TRÆK MED - OG TRÆK TIL

Med dette slogan kaldte Farum-gildets sangerlaug i efteråret 1977 på hjælp fra den øvrige del af gildet med henblik på opførelsen af Nøddebo Præstegård.

Indledningsvis bør det nævnes, at Farum-gildets sangerlaug, der den 2. april 1978 fyldte 5 år, er en tværgående gruppe af gildebrødre og ægtefæller, der udfolder spontan sangglæde, men ikke at forveksle med et sangkor. Udover det brede repertoire, spændende fra alvor til pikante revyviser, har man "boltret sig" med flere forskellige musikke aktiviteter, og det er bl.a. ved at være en tradition, at vi en gang årligt aflægger vore plejehjem besøg for at synge med og for vore ældre medborgere.

Landsgildeskattmester Hans Andersen, der er med i sangerlauget, fik gennem radioen ideen til, at vi skulle opføre Nøddebo Præstegård. Allerede før denne opgave, var sangerlauget et godt sammentømt team. Sagt med andre ord var der et godt fundament at bygge på, men vi var dog for få til den meget store og krævende opgave, og måtte derfor hente hjælp hos bl.a. nogle seniorspejdere.

Vi gav 4 forestillinger, hvoraf de 3 var offentlige. Alt klappede og blev - som den lokale avis skrev - en bragende succes, men da var der også gjort et utrætteligt arbejde fra instruktørens og aktørernes side, og alle detaljer var gennemført - ned til orkestergrav med 7 mands amatør orkester. I alt en stab af medvirkende på ca. 40.

Forestillingerne gav primært Sct. Georgs Gildet en masse omtale og vore medborgere en fornøjelig forestilling for en flad tier, sekundært et overskud på ca. 14.000 kr., af hvilket der udloddes beløb til spejderne her i byen og Rodbjerggård. Skal beløbet ses i relation til indsatsen, er timelønnen helt uacceptabel - men det skal det heller ikke.

For at få en fornemmelse af, hvad dette arbejde har betydet for de medvirkende, rent menneskeligt, har gildebror K. H. Jensen interviewet en del af aktørerne, og disses udtalelser kan konkluderes i følgende betragtninger:

Det står helt klart, at gennemførelsen af prøver og sceneopstilling samt administration af en opgave som Nøddebo Præstegård har givet et dybtgående samarbejde inden for kredsen af medvirkende.

Opgaven var stor, nogle få mente at kunne se det i forvejen, men vi havde nok undervurderet. Enkelte startede med skepsis, de fleste blev dog grebet af ideen, men indså også hen ad vejen, at gennemførelsen krævede en ganske stor ekstra indsats - man må jo forstå, at alle havde dagligdagen at passe, at det var en fritidsopgave, og at der også var hensyn at tage til familieliv, gildearbejdet iøvrigt og andre private engagementer.

Kun enkelte af aktørerne havde tidligere deltaget i dilettantkomedie. Dette til trods var disse ikke mindre nervøse end alle, der var på de skrå brædder første gang.

På spørgsmålet om indlevelse i den tildelte rolle var svaret svingende, men for de store og middelstore rollers vedkommende, havde de fleste identificeret sig med personen.

I et tilfælde, hvor en hel familie, far, mor og 2 døtre, også i stykket havde tilsvarende roller, havde ind-

KLIP FRA GILDEBLADE

læringsperioden givet et om muligt bedre hjemmeklima - alle havde hjulpet hinanden.

Seniorspejdernes medvirken var meget positiv og gav forståelse for generationssamarbejde. Det kan måske føre til oprettelse af et juniorgilde.

Deltagerne var for en stor dels vedkommende ægtepar, i flere tilfælde begge gildebrødre. En af ægtefællerne søger nu optagelse som gildebror. - At have medvirket, havde givet respekt for teatret.

Der er en linie fra de første mange prøver med rollehæftet i hånden, hvor man kun tænker på sin egen replik, over de senere prøver, hvor man efterhånden kan sin replik udenad, indtil allersidst, hvor man kan lægge lidt eller megen spillekunst ind i rollen, og så til den endelige opførelse, hvor alle kan deres placering, så det hele føles som en helhed.

Deltagerne fik en klar fornemmelse af, hvad det vil sige at "løfte i flok".

...

Stiller man mig spørgsmålet, om det var sliddet værd, er svaret "Ja". Selv om vi fik lidt knubs undervejs, gik vi styrket ud af opgaven, rigere på erfaring, med større viden om hinanden, men stadig et godt team, måske en tand bedre, og klar til at tage en ny opgave op i næste sæson.

K. H. Balck Jensen, Sct. Georgs Gildet i Farum.

KLIP FRA GILDEBLADE

Fra LUREN, Sct. Georgs Gilderne i Skive, marts 1978, under overskriften:

'STAFETTEN'

Ved optagelse i gildet stilles den vordende svend over for spørgsmålet HVAD FORVENTER DU AF GILDET? I de svar, jeg har hørt, har der altid været peget på kammeratskabet som noget centralt, altså en forventning om et godt sammenhold.

Bag et sådant svar er der vel i sig selv et vældigt godt grundlag for et frugtbart gilde liv, fordi en af vore - for mig at se - helt væsentlige løftesætninger lyder AT GØRE LIVET LYSERE OG GLADERE FOR ANDRE. Heri gemmer sig jo helt klart forpligtelsen til at være en god kammerat, der med forståelse møder andre.

Disse betragtninger kan måske synes lidt snæversynet, fordi de kun beskæftiger sig med forholdene inden for vor egen kreds, og derfor ikke står for noget udadvendt.

Alligevel vil jeg være så egoistisk at påstå, at netop det kammeratskab, jeg har mødt i gildet, har været af stor betydning for mig og måske herigennem givet mig mere styrke til at forsøge at gøre livet lysere for andre. Såfremt denne påstand er rigtig, bør vi jo netop gennem et styrket sammenhold og et godt kammeratskab være bedre rustet til at løse de opgaver, der rækker ud over vor egen lille skare.

Kaj Karmann Hansen, 2. Sct. Georgs Gilde i Skive.

MILJØ - GENBRUG

Fra ØKSEN, Sct. Georgs Gilderne i Silkeborg, nr. 10, marts 1978.

Beretning over Miljølaugets aktivitet.

Miljølaugets formål blev i starten formuleret således: at undersøge de muligheder, hvor Sct. Georgs Gilderne i Silkeborg ved aktiv indsats kan medvirke til at forbedre vort miljø, herunder særlig forureningsbekæmpelse.

1977 blev et skelsættende år, idet det arbejde, man startede i 1974, nu endelig lykkedes. Nemlig at organisere genanvendelse af noget af det affald, vi normalt bortkaster, nemlig GLASFLASKER.

Vi havde satset på en bredere affaldssortering, hvor også papir og blik blev genbrugt, men vi stiller os tilfredse med det opnåede resultat.

Følgende hoveddata fortæller om det arbejde, der lå forud, før det lykkedes sammen med kommunen at etablere glasflaske-genbrugsordningen.

Miljølauget starter med stadsgildetinget april 1975. Containerordningen starter efter samråd og møder med Silkeborg Kommune i november 1975. På initiativ af miljølauget startes lokalkomiteen for genbrugs fremme i Silkeborg. Denne komite tæller medlemmer fra: Silkeborg husmoderforening, Silkeborg-egnens husholdningsforening, fagforeningerne, Junior Chamber i Silkeborg, Rotary, Handelsstandsforeningen, Sct. Georgs Gilderne.

Efter adskillige forberedende arbejder havde lokalkomiteen et møde med Silkeborg Kommune den 20. sept. 1976 med repræsentanter fra byrådet, socialforvaltningen og teknisk forvaltning. Der fremsattes et forslag om en total genbrugsordning for hele Silkeborg by. Ordningen ville ikke umiddelbart kunne betale sig. Man ville kræve et konstant mindre tilskud fra det offentlige, men ville spare på vore ressourcer og formindske råvareimporten og skabe nye arbejdspladser.

Der nedsattes et udvalg på 6 mand. Eet medlem fra hhv. socialforvaltningen, teknisk forvaltning, Rotary, fagbevægelsen og to fra Sct. Georgs Gilderne (Poul Schou og Pierre Særens).

Ca. hver 14. dag blev der fra september 1976 og året ud holdt møder på rådhuset. I december 1976 udarbejdede udvalget en 4-siders tætskrevet skriftlig indstilling til Silkeborg Kommune med anvisning på en række genbrugsordninger. Udvalget indstillede til kommunen at igangsætte en flaskegenbrugsordning for hele kommunen med containere. Kommunen bad os om en konkret plan for ordningen.

Teknisk forvaltning og lokalkomiteen gik derefter i gang med at forhandle med lokale vognmænd. Lokalkomiteen fandt en gårdejer i bygrænsen, som tilbød at etablere flaskesorteringen, og komiteen fik udarbejdet tilbud til kommunen fra vognmandsfirma, flaskesorterer og flaskerenser. I forsommeren 1977 kom imidlertid Bates Papirsække A/S og Industrirenovation (som begge ejes af F. L. Smidt & Co.) ind i billedet og tilbød en gratis ordning for Silkeborg Kommune, hvor iøvrigt samme flaskerenser, som vi havde kontaktet, var med. I efteråret 1977 igangsattes flaskeindsamlingsordningen, der foreløbigt skal køre i eet år. Samtidig hermed afsluttedes containerordningen i Sejs, som Poul Schou havde bestyret, og hvor mangan en gildebror havde taget en vagttøm.

Miljølauget har endvidere set på brugen af genbrugspapir. For at sætte gang i kredsløbet i genbrugscirklen, blev der etableret en lokaludstillingsstandsordning, som arrangeres af genbrugergruppe fra miljølauget. 3 standere har nu i et års tid cirkuleret i banker, sparekasser, biblioteker, højskolen, Langsøhus,

MILJØ · GENBRUG

fabrikskaminer og i skolerne. Formålet er, at folk kan se, hvad genbrugspapir kan bruges til, således at de efterspørger det. Endvidere påvises, at store mængder træ spares, valutastillingen forbedres, og vi støtter dansk erhvervsliv ved at købe og anvende genbrugspapir. Er der forresten nogen af jer, der efterspørger det? Hvad med ØKSEN, bliver den trykt på genbrugspapir?

Samtidig igangsættes en landsdækkende undersøgelse, hvor 1.300 virksomheder og offentlige institutioner blev spurgt om deres kendskab til genbrugspapir, eller som det også hedder "Miljøpapir". Undersøgelsens resultat blev offentliggjort ved et pressemøde først i februar 1978 i form af en rapport, som kan fås hos miljølauget.

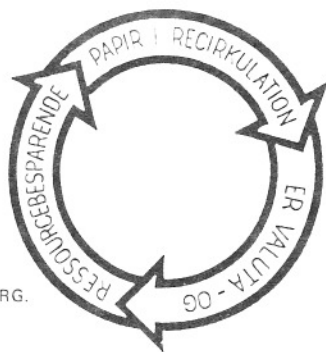
Rapportens formål var at motivere de ansvarlige for indkøb af papir til at efterspørge miljøpapir eller genbrugspapir. For at sætte focus på Silkeborg by som en by, der gør noget ved miljøet, og for at oplyse byens borgere om genbrugsmuligheder i vort samfund, arrangeredes en udstilling i Medborgerhuset samtidig med flaskeordningens start i slutningen af oktober. Udstillingen hed "Det store kredsløb" og byggede på udstillingsmaterialer fra Bates Papiersække. Arrangørerne af udstillingen var lokalkomiteen, Silkeborg Kommune og NOAH. Udstillingens slogan var genbrugscirklen påskrevet "GENBRUG I SILKEBORG". Udstillingen var velbesøgt og fik god presseomtale.

Miljølauget arbejder med en udadvendt holdningspåvirkning for på saglig vis at få folk til at forstå nødvendigheden af at spare på og værne om vore ressourcer, og ved, med praktiske eksempler, at vise, hvorledes dette kan gøres. Efter gildetingene vil miljølauget konstituere sig med de valgte medlemmer. Gruppearbejde tænkes arrangeret i forbindelse med følgende forslag, som har været drøftet i det nussiddende miljølaug: Opfølgning af glasgenbrugsordning - stimulere genbrug af papir - genbrug af stød i skovene - bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed igennem genbrugsarbejde - Gudenå - miljøets bevarelse - PR omkring miljøarbejde.

Pierre L. Særrens, 2. Sct. Georgs Gilde i Silkeborg.

Rapport OVER UDBREDELSE AF OG KENDSKAB TIL Genbrugspapir

UDSENDT AF: KOMITEEN TIL GENBRUGS FREMME - SILKEBORG.

PS. Komiteen til genbrugs fremme, Silkeborg, har udarbejdet en rapport, der hedder "Rapport over udbredelse af og kendskab til genbrugspapir", som, når du modtager dette blad, skulle være modtaget via landsgildeledelsen.

Pierre Særrens har oplyst, at såfremt du måtte være yderligere interesseret i GENBRUG, kan du henvende dig til ham.

Adressen er: Hellebjergvej 20, 8600 Silkeborg, tlf. (06) 82.57.45.

Redaktionen.

REDAKTIONEN

GILDEBLADE

Redaktionens opfordring i sidste nummer af IMPULS om at få tilsendt de lokale gildeblade, har resulteret i, at vi nu modtager 20 af landets 72 lokale gildeblade. De, som siden sidste opfordring har reflekteret, er BLANDT ANDET, FJÆSINGEN, GILDE-VÆLDET, HUSK ATTEN og KÆDEN, Værløse. Vi sender disse redaktioner vor tak, idet vi håber, at vi fortsat må modtage bladene.

For os i redaktionen er det en dejlig inspirationskilde at modtage disse lokale gildeblade, da vi derigennem har mulighed for netop at få kontakt med de gildebrødre, som på den ene eller anden måde har givet udtryk for tanker og ideer, som også kan have interesse for en større kreds af gildebrødre end den, det lokale gildeblad kan dække.

Kære gilde-, stads-, distrikts- og provincialledelse, skal vi endnu engang opfordre jer til at fortælle jeres lokale gildebladsredaktør om, at vi i IMPULS' redaktion - meget gerne vil modtage et eksemplar af netop jeres blad, hver gang, det udsendes, for der igennem at få så stor kontaktflade som muligt til gensidig glæde og inspiration.

Med gildehilsen, redaktionen.

REDAKTIONEN

I sidste nummer af IMPULS gav vi udtryk for ønsket om at høre, hvorledes riddertiden/ridderarbejdet opfattes og praktiseres rundt i landet. Vi er fortsat interesseret i at høre herom, for netop din mening kunne jo være til inspiration for andre.

På gildemesterstævnet i Nyborg i september 1976 blev der efterlyst en samlet oversigt over de hjælpearbejder/aktiviteter, der udføres af gilderne. I februar 1977 udsendte landsgildet spørgeskemaer til samtlige gilder og i september 1977 forelå der svar fra 80% af gilderne. På grundlag af disse svar er der nu udarbejdet en rapport, hvoraf det fremgår, at aktiviteterne kan opdeles i 2 grupper.

1. indkomst-aktiviteter, f.eks. tombola, børnehjælpsdag, loppemarked, bingo etc., d.v.s. aktiviteter, der har det formål at skaffe penge til velgørenhed.
2. øvrige aktiviteter f.eks. hjælpearbejder for syge, ældre og ensomme, d.v.s. aktiviteter af humanitær art.

IMPULS vil gerne i næste nummer beskæftige sig med det arbejde, der udføres i gilderne på netop disse områder. Derfor opfordres du hermed til at sende os en artikel om, hvordan I i jeres gilde skaffer penge til velgørenhed og/eller organiserer jer ved humanitært hjælpearbejde. Netop jeres måde at udføre disse aktiviteter på kan være til hjælp og inspiration for andre gilder, som står med ønsket om at hjælpe, men måske har lidt svært ved at komme i gang. —SÅ HOLD DIG ENDELIG IKKE TILBAGE!—

Er der andre emner, du er interesseret i at få belyst nærmere, bedes du endelig skrive til os, og vi skal prøve at se, hvad vi kan gøre.

Næste nummer af IMPULS udkommer 1. oktober 1978 og indlæg/artikler hertil bedes være os i hænde senest lørdag den 26. august. 1978.

DER ER MENNESKER, DER ALTID GÅR

Aa.- L.
(F. M. 776)

Der er mennesker, der altid
går, som de gik kongebud,
og er vidnesbyrd iblandt os
om så kongelig en gud.
Deres smil er som et solskin,
som et solskin og en fred.
Vejen, som vi selv skal følge,
bliver skønnere derved.

Deres liv har skjulte kilder,
dybe væld, som ingen ser.
De er hjemme i den stilhed,
hvori kun det største sker.
I en verden, der bestandigt
kun vil tro, hvad den kan se,
er de selve livets vidner
om Guds gerning, der kan ske.

De tør leve det, vi andre
synger søndagssange om.
I en grå og glansløs hverdag
rejser de en helligdom
og gør denne jord, vi kalder
for en stakkels jammerdal,
til en sommervej, der standser
ved en stjernesmykt portal.

Mads Nielsen

SYMBOLET

Albrecht Dürer - tegning fra 1508.
Udlånt af Peter Brødsted-Jensen, 1.Haderslev.